

PIĘĆLETNY (2) ai

e jasne.

sg m N pięćletny (2). ◇ [n N pięćletn(e).]

Sł stp brak, Cn pięćletni s.v. pięcioletny, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.: pięćletni s.v. pięcioletni.

Mający lub trwający pięć lat; *quinquennalis, quinquennis* Mącz, Cn (2) : Magistratus quinquennalis, Vząd piecletny [!], To yełt tilko przes pięć lat trwáyący. Mącz 342d; *Quinquennis et hoc quinquenne*, Pięćletny/ w piątym roku łtoyąci. Mącz 342d; [á páchole ktore lię pięćletne być zdáło/ poklęknęło *SkarŻyw* 404].

Cf PIĘCIOLETNI, [PIĘCIOROLETNY]

MN